

Политички аналитичар и уредник "Нове српске политичке мисли" Ђорђе Вукадиновић изјавио је у "Иза вести" да мисли да власт не жели бојкот и да је "већи уступак њима излазак на изборе".



Вукадиновић је мишљења да треба отићи на консултације са Аном Брнабић.

„Без обзира што ту јесте, не мали, парадокс да се сад зове на разговор о изборним условима, а избори су расписани. Треба отићи, да не испадне да су партибрејкери, али треба стално истицати апсурдност ове ситуације, сад се позива и невладин сектор. Оно што се тражило на почетку препорука ОДИХР је инклузиван дијалог и да тај договор буде имплементиран пре наредних избора“, каже он.

Истиче да „имамо изборе, а сад и позиве на имплементације“.

„Да је стварно добре воље било, било би позива раније. Лоптица је у дворишту власти, а да ли могу сами нисам сигуран. Смисао је да се покаже конструктивна и доброходност према страном фактору око ког се труде већ недељама. Прво реагују тако што баце пропагандне димне реторичне бомбе, за унутрашњу употребу све пршти од радикалне реторике, а пегла се уступцима и нуђењем ствари које не би требало да се нуде. Мислим да је у току омекшавање, покушај да се опозиција ипак гурне на те изборе“, каже он.

Та дилема, каже он, није једноставна за опозицију.

„Иако ја мислим да, како сада ствари стоје, нема довољно основа и аргумената да опозиција, чак и да жели, изађе на те изборе 2. јуна. У суштини ништа није испуњено, није испуњен ниједан захтев, али то добро, ефектно звучи и спрема се да се баци ултимативна коска, да се каже, ево све вам дајемо. То је нешто што фигурира у јавности и кулоарима као нека понуда која ето само што није дошла. Прво, није дошла, друго, и да дође, дошла је закаснило“, каже.

У суштини ништа није испуњено, није испуњен ниједан захтев

Подсетио је да је прво било речи о томе да „мора 28. април“, па онда затим као „чиним вам гест, нека буде 2. јун“.

„Замислите да СНС и Вучић воде опозицију и да власт расписује изборе тако да буду једни, па други, шта би рекли, да је то малтретирање грађана“, каже.

Истиче да „нема довољно разлога за излазак на такве изборе“.

„Опозиција на те изборе, под оваквим условима, не може изаћи, не због страха, већ због

тога што би сами себи скочили у уста и испали неозбиљни у очима својих бирача. Али на састанак код Брнабићке треба отићи, то је моје мишљење“, каже Вукадиновић.

ОЕБС, подсећа он, „већ посредује“.

„Данас је председавајући ОЕБС у Београду, амбасаде посредују, мени трагикомично звуче оптужбе на рачун опозиције како иду около и кукају, а власт је на дневној вези са амбасадама и институцијама покушавајући да ублажи оштрицу критике и захтева“, каже.

Бојкот је, сматра, „изнуђена мера“, а власт „није ништа дала, сем начелне спремности“.

Истакао је да „има идеју шта је излаз“ из ове ситуације.

„Не можемо сви једнако бити одговорни за то, одговорност је у рукама власти, нема сумње. Власт је најпре, покушала да збрза изборе, и покушала да их раздвоји, на начин на који би се сами напредњаци смејали да је обрнута улога. Излаз је да се одложе избори, кад има воље, има и начина, за јесен, и да се стварно примени договор, ако има добре воље од стране власти, јер ако је стварно тако тешка ситуација, ако је толики притисак око Косова, резолуције о геноциду, РС и слично, онда је, ако је заиста тако, глупо и ружно да толико затежете конопац са великим делом својих грађана, и да сте толико снисходљиви према споља, а онда сте према својој опозицији бахати, кажете не дам нећу, мачку о реп... Стварни дијалог би могао да значи договор о неком пакету мера, који би резултирао тиме да се сви појаве на изборима“, каже Вукадиновић.

Ако је стварно тако тешка ситуација, ако је толики притисак око Косова, резолуције о геноциду, РС и слично, онда је, ако је заиста тако, глупо и ружно да толико затежете конопац са великим делом својих грађана, и да сте толико снисходљиви према споља, а онда сте према својој опозицији бахати, кажете не дам нећу, мачку о реп...

Он наглашава да „нипошто не значи да би на тим јесењим изборима СНС био у некој подређеној позицији. Напротив, и тада би били фаворити и имали озбиљне шансе. Имају

све ресурсе и резервне играче за злу не требало. А сигуран сам да би режимска пропагандна машинерија тај уступак могла лепо да упакује и представи као 'велику победу' и још једно попуштање 'размаженој опозицији', каже Вукадиновић.

Одлука о бојкоту је, истиче, политички увек тешка, за странке поготово.

„И зато мене не чуди да има различитих гласова, мишљења и интереса, све је то очекивано, не треба никог да скандализује. Много је важније да ли ће власт схватити да је у њиховом сопственом интересу

то јест у интересу власти да иде ка компромису. При садашњим условима нема услова за излазак, осим ако ћете да будете украс у режимској изборној свечаности. Ја мислим да је више излазак на изборе уступак Вучићу, мислим да власт не жели бојкот, Вучић не жели бојкот, зато у последњи час нуди неке компромисе, или бар привид компромиса. Мислим да готово да нема сумње да је за власт болан бојкот, да се само праве да им то није важно, и ако опозиција добро одигра, то може да буде увод у неке нове изборе“, сматра Вукадиновић.

При садашњим условима нема услова за излазак, осим ако ћете да будете украс у режимској изборној свечаности

Његово мишљење је да бојкот 2020. године „није био тако неуспешан“.

„Најаве опозиције су биле нереалне, тај бојкот је у најгорем случају полууспешан, резултирао једностраначким парламентом, неком нелагодом коју је тад бар власт имала, одмах брзом најавом нових избора... Неће бити да је био потпуно неуспешан, већ су најаве опозиције биле нереалне и преамбициозне.“, каже он.

„Тај бојхот је у најбољем случају, био полу-успешан. Резултирао је једностраначким парламентом и резултирао је неком врстом нелагоде коју је тада власт имала и брзо је

уследила најава нових изборе. Дакле, неће бити да је био потпуно неуспешан“, каже Вукадиновић, и додаје да су се том приликом обрукале странке и лидери (ПСГ, ДЈБ...), који су се били полакомили на Вучћићево спуштање цензуса и потрчали на изборе.

Осврнуо се и на изјаву политиколога Бобана Стојановића из Утиска недеље: „Ја генерално подржавам и волим да чујем Стојановића, али у овом конкретном случају није у праву.

Не мислим да се ради о „замрзавању односа моћи унутар опозиције“. Какви „односи моћи“ – осим борбе за „привилегију“ да да будеш плуван и разапињан у режимским медијима. То је помало алиби прича и директно, индиректно терање воде на СНС воденицу“, каже Вукадиновић.

Он је поновио своје мишљење да „опозиција, ако излази на изборе, треба да изађе у једној колони, тим пре што и власт и њени сателити такође излазе у једном блоку. Али, закључује да, за сада, тренутно нема довољних услова за излазак“.

(Н1, НСПМ)